

fernsehkanzel

Ambona telewizyjna z 28 .01.2018(Nr 1180)

„Kazanie pełne dowodów biblijnych”

Pastor Wolfgang Wegert ©

Kazanie: ”(1) A arcykapłan rzekł: Czy tak się mają te rzeczy? (2) On zaś odrzekł: Mężowie bracia i ojcowie, słuchajcie! Bóg chwały ukazał się ojcu naszemu Abrahamowi, gdy był w Mezopotamii, zanim zamieszkał w Haranie, (3) i rzekł do niego: Opuść ziemię swoją i rodzinę swoją, i idź do ziemi, którą ci wskażę. (4) Wtedy wyszedł z ziemi chaldejskiej i zamieszkał w Haranie. A stamtąd, gdy umarł jego ojciec, przesiedlił go do tej ziemi, w której wy teraz mieszkacie; (5) i nie dał mu w niej w posiadanie ani piędzi ziemi, lecz obiecał, że da ją jemu w posiadanie i jego potomstwu, chociaż jeszcze nie miał dziecięcia. (6) A Bóg mówił tak, że potomkowie jego będą przychodniami na obczyźnie, i że ujarzmią ich i uciskać będą przez czterysta lat; (7) a ten naród, któremu jako niewolnicy służyć będą, Ja sądzić będę, powiedział Bóg; a potem wyjdą i mnie służyć będą na tym miejscu. (8) Potem zawarł z nim przymierze obrzezki; tak to zrodził Izaaka i obrzezał go dnia ósmego, Izaak zaś Jakuba, a Jakub dwunastu patriarchów. (9) A patriarchowie, zazdroszcząc Józefowi, sprzedali go do Egiptu, ale Bóg był z nim. (10) I wyrwał go ze wszystkich jego ucisków, i dał mu łaskę i mądrość przed faraonem, królem Egiptu, który ustanowił go zarządcą Egiptu i całego domu swego. (11) I nastał głód w całym Egipcie i w Kanaanie, i niedola wielka, i ojcowie nasi nie mieli żywności. (12) A gdy usłyszał Jakub, że w Egipcie jest zboże, posłał tam po raz pierwszy ojców naszych; (13) za drugim razem Józef dał się poznać braciom swoim, a faraon poznał ród Józefa. (14) Józef zaś wyprawił posłów i sprowadził ojca swego Jakuba, całą rodzinę liczącą siedemdziesiąt pięć dusz. (15) I przeniósł się Jakub do Egiptu, i umarł on i ojcowie nasi; (16) i przeniesiono ich do Sychem, i złożono w grobowcu, który za pieniądze kupił Abraham od synów Hemora w Sychem. (17) A gdy się zbliżał czas obietnicy, którą Bóg dał Abrahamowi, rozrósł się i rozmnożył lud w Egipcie, (18) aż nastał w Egipcie inny król, który nie znał Józefa. (19) Ten zawziął się podstępnie na nasz ród, uciskał ojców naszych, zmuszając ich, żeby wyrzucali swoje niemowlęta, by nie

zostawały przy życiu. (20) W tym czasie narodził się Mojżesz, który był miły Bogu; przez trzy miesiące chowano go w domu ojca, (21) a gdy go wyrzucono, wzięła go córka faraona i wychowała go sobie za syna. (22) Wdrożono też Mojżesza we wszelką mądrość Egipcjan, a był dzielny tak w słowach, jak i w czynach. (23) A kiedy skończył czterdzieści lat, stało się potrzebą jego serca odwiedzić braci swoich, synów Izraela. (24) I ujrzawszy jednego, którego krzywdzono, ujął się za nim, pomścił krzywdzonego i zabił Egipcjanina. (25) Sądził zaś, że bracia zrozumieją, iż Bóg przez jego ręce daje im wybawienie, ale oni nie zrozumieli. (26) Następnego dnia zjawił się wśród nich, gdy się bili, i usiłował skłonić ich do zgody, mówiąc: Mężowie, braćmi jesteście, czemu krzywdzicie się wzajemnie? (27) Lecz ten, który krzywdził bliźniego, odepchnął go i rzekł: Któż cię ustanowił przełożonym i sędzią nad nami? (28) Czy chcesz mię zabić, tak jak wczoraj zabiłeś Egipcjanina? (29) I uciekł Mojżesz z powodu tego słowa, i stał się przychodniem w ziemi madiańskiej, gdzie zrodził dwóch synów. (30) A kiedy minęło czterdzieści lat, ukazał mu się na pustyni góry Synaj anioł w płomieniu gorejącego krzaka. (31) A Mojżesz ujrzawszy to, dziwił się temu zjawisku; gdy zaś podchodził, aby się dokładnie przypatrzeć, rozległ się głos Pański: (32) Jam jest Bóg ojców twoich, Bóg Abrahama i Izaaka, i Jakuba. A zatrwożony Mojżesz nie śmiał się przypatrywać. (33) Pan zaś rzekł do niego: Zzuj obuwie z nóg swoich, bo miejsce, na którym stoisz, to ziemia święta. (34) Napatrzyłem się na udrękę ludu mego w Egipcie i usłyszałem wzdychanie jego, i zstąpiłem, żeby ich wybawić; przeto teraz idź! Posyłam cię do Egiptu. (35) Tego Mojżesza, którego się zaparli, mówiąc: Kto cię ustanowił przełożonym i sędzią? - tego posłał Bóg jako wodza i wybawiciela za pośrednictwem anioła, który mu się ukazał w krzaku. (36) On to wywiódł ich, czyniąc cuda i znaki w Egipcie i na Morzu Czerwonym i na pustyni przez czterdzieści lat. (37) To jest ten Mojżesz, który powiedział synom Izraela: Proroka jak ja wzbudzi wam Pan spośród braci waszych. (38) On ci to w czasie zgromadzenia na pustyni pośredniczył między aniołem, który do niego mówił na górze Synaj, a ojcami naszymi, on też otrzymał słowa żywota, aby je nam przekazać. (39) Lecz ojcowie nasi nie chcieli mu być posłuszni, odepchnęli go i sercami swymi zwrócili się ku Egiptowi, (40) mówiąc do Aarona: Uczyń nam bogów, którzy pójdą przed nami, nie wiemy bowiem, co się stało z owym Mojżeszem, który nas wywiódł z ziemi egipskiej. (41) I zrobili w owych dniach cielca, i złożyli bałwanowi ofiarę, i radowali się dziełami rąk swoich. (42) Wtedy odwrócił się Bóg i oddał ich w służbę zastępów niebieskich, jak napisano w księdze proroków: Czy mnie składaliście ofiary i dary Przez czterdzieści lat na pustyni, domu Izraela? (43) Tak,

nosiliście namiot Molocha i gwiazdę bożka Romfana, bałwany, które uczyniliście, aby im bić pokłony; Przeto przesiedlę was poza Babilon. (44) Ojcowie nasi mieli na pustyni namiot przymierza, jak nakazał Ten, który powiedział Mojżeszowi, aby go wykonał według wzoru, jaki widział. (45) Ojcowie nasi przejęli go i wraz z Jozuem wnieśli do posiadłości pogan, których Bóg wygnał sprzed oblicza ojców naszych aż do dni Dawida, (46) który znalazł łaskę u Boga i prosił, aby mu było dane przygotować mieszkanie dla Boga Jakubowego. (47) Lecz dopiero Salomon zbudował mu dom. (48) Ale Najwyższy nie mieszka w budowlach rękami uczynionych, jak mówi prorok: (49) Niebo jest tronem moim, A ziemia podnóżkiem stóp moich; Jaki dom zbudujecie mi, mówi Pan, Albo jakie jest miejsce odpocznienia mego? (50) Czy nie ręka moja uczyniła to wszystko? (51) Ludzie twardego karku i opornych serc i uszu, wy zawsze sprzeciwiacie się Duchowi Świętemu, jak ojcowie wasi, tak i wy! (52) Któregoż z proroków nie prześladowali ojcowie wasi? Pozabijali też tych, którzy przepowiedzieli przyjście Sprawiedliwego, którego wy teraz staliście się zdrajcami i mordercami, (53) wy, którzy otrzymaliście zakon, jak wam go dali aniołowie, a nie przestrzegaliście go”

(Dzieje Apostolskie 7,(1-53)

Str 2-1180/ Kazanie pełne dowodów biblijnych

Kazanie pełne dowodów biblijnych

W tym fragmencie czytaliśmy że Szczepan działał w Jerozolimie pełen wiary i mocy Ducha Świętego ale przez ludzi z różnych synagog został wciągnięty w sprzeczkę. Jednak diakon młodego kościoła chrześcijańskiego był tak pełen Bożej mądrości, że nie mogli mu się przeciwstawić. Skutkiem tego podburzyli przeciwko niemu lud i uczonych w piśmie i postawili go przed wysoką radą.

Tam oskarżano go o bluźnierstwo przeciwko świątyni i prawu , mówiąc : " Jezus Nazareński zburzy to miejsce i zmieni zwyczaje, jakie nam Mojżesz przekazał (Dzieje Apostolskie 6,14). Wtedy arcykapłan zapytał Szczepana: "Czy tak się mają sprawy?(Dzieje Apostolskie 7,1). Innymi słowy: "Czy powiedziałaś, że Jezus Nazarejczyk zniszczy świątynię i zmieni zwyczaje prawa Mojżeszowego?"

Biblia kocha kazania

Oczywiście Szczepan tego nie powiedział. Coś było na rzeczy, nie mógł po prostu odpowiedzieć na pytanie arcykapłana: "nie".

Zamiast tego diakon poszedł szerzej i wygłosił długie kazanie do wysokiej rady – najdłuższe kazanie w całej , relatywnie niewielki Nowy Testament używa 52 wersetów druku tego kazania – to więcej niż dwie całe strony Biblii.

Str 3-1180/ Kazanie pełne dowodów biblijnych

Do tego dochodzi jeszcze, że wysoka rada, przed którą stanął Szczepan, знаła na pamięć historię Abrahama, Józefa, Mojżesza, Dawida i Salomona. Czy Łukasz nie mógł streścić tego długiego przemówienia aby osiągnąć swój cel? Nie, Duch Święty chciał, aby całe kazanie ze wszystkimi jego szczegółami znalazło się w Dziejach Apostolskich. Tak samo było w dniu Pięćdziesiątnicy. Podczas, gdy opis fenomenu, szumu wiatru i języków ognia- zaledwie kilka wersetów. Późniejsze kazanie Piotra stanowi zdecydowanie najdłuższą część tego sprawozdania o zesłaniu Ducha Świętego w dniu Zielonych Świąt.

Przykład wygłoszenia kazania Nowego Testamentu

Biblia kocha kazania. Widzimy to także tutaj w przypadku Szczepana. Daje nam wspaniały przykład kazania Nowego Testamentu. Jego przesłanie jest pełne Słowa Bożego i ma tylko jeden cel: Chrystus! Szczepan pokazał, że Jezus jest **kluczem** do Starego Testamentu, kodem, hasłem. Bez Niego nikt nie jest w stanie tego zrozumieć. Dokładnie na tym właśnie polegał problem faryzeuszy i uczonych w piśmie.

Z pewnością znali Stary Testament, ale go nie rozumieli. Odrzucili bowiem klucz do niego i zabili Jezusa. Ale prosty diakon Szczepan, dzięki łasce Bożej, pojął prawdziwą istotę Starego Testamentu. Nie istnieje on bowiem sam sobie, nie jest samodzielną księgą, ale we wszystkich swoich częściach zajmuje się nadchodzącym Zbawicielem Jezusem Chrystusem– w formie symboli, obrazów, typów i czynności rytualnych. Dlatego też kazanie Szczepana jest pełne dowodów i cytatów ze Starego Testamentu. Tak też Jezus głosił swoim życiem i działalnością, że wypełnił Stary Testament. Paweł uczynił to samo. Wyjaśnił Ewangelię na podstawie Starego Testamentu. Również my dzisiaj nie powinniśmy chcieć uzasadnić naszych kazań tak bardzo argumentami z mediów, ale z Pisma Świętego. **Ponieważ Pismo Święte interpretuje Pismo Święte**. Odpowiedzi na pytania biblijne ,nie można znaleźć poza Biblią, lecz tylko w niej samej. W tym tkwi sekret autorytetu w głoszeniu Słowa!

Stary Testament ukazuje nam na przykład Arkę Noego, baranka Paschalnego, Arkę Przymierza, ofiarę, świecznik, przedni, kapłanów itd. a Nowy Testament wyjaśnia, że wszystko to są obrazy i symbole – mówi o tym, że są one „zapowiedzią”– Jezusa w pewnym sensie można powiedzieć, że Stary Testament jest swego rodzaju księgą z obrazami albo albumem ze zdjęciami, a Nowy Testament jest rzeczywistością, która stała się faktem w Jezusie Chrystusie.

Tak jest też na przykład z niektórymi postaciami Starego Testamentu. Byli oni nie tylko wyjątkowymi ludźmi samymi w sobie, lecz także częścią swojego życia wskazywali drogę nadchodzącemu Chrystusowi. Izaak był przy **ofiarowaniu** swojego syna wskazującym na Jezusa. Aaron i Melchizedek ukazują Chrystusa jako naszego arcykapłana, Józef ukazuje Go nam jako naszego brata i Zbawiciela.

Str 4-1180-Kazanie pełne dowodów biblijnych

Mojżesz ukazuje go jako naszego pośrednika Dawid jako naszego króla.

Również i prawo jest także zapowiedzią nadchodzącego Mesjasza. Ujawnia naszą grzeszność, z której nie możemy wyjść o własnych siłach.

Dlatego Bóg dał prawo zakonu, abyśmy mogli szukać pomocy u Jezusa. *"Tak więc zakon był naszym przewodnikiem do Chrystusa, z wiary zostali usprawiedliwieni"* (Galacjan 3,24).

Również wspaniałe **opowiadania i historie** zawarte w starożytnych księgach Biblii nie dotyczą przede wszystkim postaci ludzkich, ale przede wszystkim jednego bohatera– nadchodzącego Króla, i Baranka, Jezusa Chrystusa, naszego Pana!

Takiego zasięgu wiedzy z „Biblii żydowskiej” nie mieli oczywiście faryzeusze. A jeśli Szczepan miałby głosić, że Jezus zniszczy świątynię, to oczywiście nie chciał dosłownie wzywać do zburzenia świątyni, ale widział w niej to, czym ona była, czyli obrazem Jezusa który miał zakończyć Stare Przymierze a rozpocząć Nowe.

Szczepan miał jeszcze w uszach słowa Jezusa: *"Zburzcie tę świątynię, a ja w trzy dni ją odbuduję!... Ale on mówił o świątyni ciała swego"* (Jana 2,19– 21). Ale jak słuchacze Szczepana mieli to zrozumieć? Jezus wielokrotnie mówił o tym wyraźnie, lecz oni nie chcieli słuchać. Teraz im o tym głosili apostołowie i Szczepan.

Stary Testament– historia Jezusa

Szczepan zaczął od początku i wyjaśnił, jakie jest znaczenie Starego Testamentu. Wyjaśnił, że Biblia izraela-5 ksiąg Mojżesza, księgi historyczne, psalmy i prorocy- to tylko jest jedna historia, w której Bóg opisuje swoje ukryte zamiary zbawienia ludzkości, której początkiem, końcem i punktem kulminacyjnym jest sam Jezus Chrystus, dlatego Szczepan zaczął od **Abrahama** ,od tego, jak ukazał mu się „*Bóg Chwały*” i zaprowadził go do ziemi Kaanan. Przypomniał o tym, że patriarcha był bezdzietny, obiecano mu potomstwo. Dlatego Szczepan wspominał o Izaaku, którego Abraham obrzezał 8 dnia.

Powinno to wzbudzić zainteresowanie wysokiej rady. Ponieważ już w tym momencie kazania można było „zobaczyć” Jezusa jako Syna obietnicy. Następnie Szczepan opowiedział o Józefie, jak uratował swoich braci od śmierci głodowej. I już w Józefie można było rozpoznać Jezusa.

Następnie kaznodzieja opowiedział o Mojżeszu, był miły Bogu i o tym, jak Bóg powiedział do niego: *"Napatrzyłem się na udrękę ludu mego w Egipcie i usłyszałem wzdychanie jego, i zstąpiłem, żeby ich wybawić, teraz idź! Posyłam cię do Egiptu!"* (werset 34).

Tutaj również jaśniej Jezus, którego ojciec posłał do Egiptu na tej ziemi dla zbawienia wzdychającego ludu.

Str 5-1180-Kazanie pełne dowodów biblijnych

Szczepan zacytował wtedy w dosłownym brzmieniu Mojżesza, który powiedział do strapionego Izraela: *"Proroka jak ja wzbudzi wam Pan spośród braci waszych : Jego będziecie słuchać!"* (werset 37).

Czy faryzeusze najpóźniej nie powinni byli w tym momencie zorientować się, o kim mówił Mojżesz? Powiedział przecież, że nie jest odkupicielem Izraela, ale innym, którego Bóg wzbudzi spośród nich. To właśnie Jego powinni słuchać. Ale nie posłuchali Mojżesza i nie posłuchali Szczepana. Oni po prostu nie chcieli tego Jezusa!

Szczepan nie poddał się jednak, nadal głosił kazania i opowiadał o Synaju, o tym, jak Mojżesz był na górze i otrzymał od Boga 10 przykazań dla ludu, jak w międzyczasie Izrael oddawał Cześć złotemu cielcowi. Fragment ten brzmi tak, jakby Szczepan chciał powiedzieć : *" Przywódcy dzisiejszego Izraela, tak jak kiedyś wasi Ojcowie odrzucili Chrystusa w Mojżeszu, tak wy dzisiaj znowu Go odrzucacie! "* Chciał przekonać tych, którzy go przesłuchiwali. Powinni oni byli wreszcie zrozumieć Stary Testament, rozpoznać w nim Jezusa – jako swojego Zbawiciela! Amen